

MONTSERRAT. DE MONISTROL AL MONESTIR.

Bages

Per la Drecera dels Tres Quarts. Retorn pel camí dels Degotalls i el de l'Àngel.

Distància	10,3 km
Desnivell acumulat	600 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	25 de febrer de 2017
Cartografia	Editorial Alpina. Montserrat (1:25000)
Recursos consultats	Tot Montserrat (Jordi López Camps)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=16622076

Fàcil i curt itinerari circular, perfectament senyalitzat, per accedir al Monestir de Montserrat des de Monistrol, per dos camins històrics.

Una interessant alternativa és allargar-lo pujant al Pla de la Trinitat per les Escales dels Pobres tot continuant pel camí de l'Arrel fins al monestir de Santa Cecília i per carretera fins al de Sant Benet.

Monistrol de Montserrat (156m)

A la plaça de la Font Gran, seguim l'IP-6 (penell indicador) i els GR 5 i 96, pujant les escales per sortir a la carretera de Montserrat, que seguim uns metres a mà esquerra i la creuem per continuar camí a l'altre banda.

Per camí fàcil i ben fressat sortim al de les Aigües (estaca indicadora) que seguim a mà esquerra fins que, poc més enllà, trobem una nova bifurcació.

Drecera dels Tres Quarts (279m)

Conegut antigament com a camí i posteriorment com a drecera de Monistrol, tot i ser el més curt per accedir al monestir, a partir de la construcció del cremallera va anar perdent utilitat perquè la gent preferia seguir el traç de la via. Fins al punt de restar pràcticament perdut. Ara, totalment recuperat, és molt concorregut. És senyalitzat en verd i vermell.

Després de creuar el torrent de la Font del Boix (estaca indicadora), el camí faldeja en paral·lel, però a més baixa cota, la via del cremallera. Fins al peu de la Roca dels Corbs.

Roca dels Corbs (525m)

Al peu d'aquest roquer el camí es bifurca. Per l'esquerra baixa a trobar el camí de les Canals o de les Aigües. Prenem a mà dreta el de les Baranes, seguint les canonades d'aigua i desaigua del monestir. És un camí ombrívol, en bona part esglaonat. Després del coll de les Baranes sortim al camí de la Santa Cova i, pel costat de l'estació superior del funicular, atenyem el monestir.

Monestir de Montserrat (720m)

A l'extrem més oriental del conjunt d'edificacions, on comença l'aparcament, surt paral·lel a la carretera d'accés el camí dels Degotalls o del Magnificat.

És un camí per a vianants, ample i planer, que faldeja per l'obaga nord-oriental. Està flanquejat per un rosari de monuments de devoció mariana, alguns d'ells equipats amb font. És molt concorregut pels visitants del monestir. Com que és molt ombrívol, antigament s'hi acostumava a fer fontades.

El deixem pocs metres abans que acabi per un corriol a mà dreta, seguint el PR C-19 (estaca indicadora) que ens guiarà fins a retornar a Monistrol, i baixem a la carretera entre el Monestir i can Maçana a l'alçada de la canal del Pou del Gat.

Canal del Pou del Gat (652m)

Aquesta canal és transitable, amb alguns passos de grimpada. Pujant-la ens menaria al camí de l'Arrel.

Creuem i seguim la carretera a mà esquerra, en direcció a Santa Cecília/can Maçana, protegits darrere el guarda-rail, durant uns nou-cents metres.

Baixada dels Matxos (650m)

A la dreta de la carretera, ben indicada amb una estaca. Formava part del camí de bast entre Monistrol i el monestir. Va deixar d'utilitzar-se com a tal el 1860 un cop construïda la carretera de Monistrol, que és on acaba actualment, prop de les ruïnes de l'antic hotel de la Colònia Puig.

Seguim uns metres la carretera a mà esquerra i la creuem per accedir a Sant Benet.

Monestir de Sant Benet/drecera de l'Àngel (532m)

Uns metres abans d'accedir al monestir, a mà dreta i indicat per una estaca, comença la drecera o camí de l'Àngel. El primer tram és força rosti i té alguns passos equipats amb grapes i una sirga. Tots prou fàcils de superar.

Aquest camí hauria format part del de bast entre Monistrol i el monestir de Montserrat (o de Santa Maria per ser més exactes). Ja es veu però que aquest primer tram no era pas transitable per animals a bast. El traçat original es va modificar i escurçar, en construir-se el monestir de Sant Benet, on hi havia l'hotel Marçet, a la dècada dels anys 50 del segle passat.

Més avall, a partir de l'Olivar d'en Marçet, trams empedrats, marges i la pròpia morfologia del camí, ja permeten identificar-lo com un camí apte per al pas d'animals de càrrega.

Flanquem per la serra de Canfranc fins al coll homònim on baixem a trobar de nou la carretera. La seguim uns metres i la deixem per continuar camí a mà esquerra. Creuem el cremallera pel pont de la Mineta, on a mà esquerra surt el camí a l'estació (estaca indicadora). Entrem al nucli urbà pel costat de la capella de l'Àngel, que dóna nom al camí.